

Bir Şiir Süzülür Yüreğimden

— AhmetZeytinci · 23 Aralık 2015

Bir şiir süzülür yüreğimden
yüreğim hop oturup hop kalkar
ellerim ah ellerim
kötülükleri çirkinlikleri hainlikleri
bir çırpıda düzeltemediğim ellerim
yazmasam olmaz
Afrika'da açlık çeken, gözüne sinek konan çocukları
yazmasam kendime ve yüreğime ihanet ederim...

Havayı yumruklarım bazı bazı sinirimden
küfredirim yedi sülalesine birlerinin
bir Filistinli çocuğun kemikleri kırılırken
ah eski coğrafyam
aslında hep iyi notlar almıştım o dersten
hem de yüzyıllardan beri
eğer ayrılık rüzgarları esmeseydi tersten...

Bilirim ki silah tüccarları yarasalar gibi doğuştan kör olmasalar da
sonradan körleşmiştir vicdanları ve yürekleri
geceleri çalışır, geceleri böler, geceleri sürer hainlikleri...

Ben tepeden gelen bir ışığın altında
geceleri düşünür
geceleri sektirmem şiir yazarım
bu saatte kim aç kim tok
kim barışta kim savaşta ona bakarım
onlar durmadan silah satarlar silah sevkıyatı yaparlar
ve Allah'dan başka her şeye taparlar...

Sigaralarını yeşil yüzlük dolarlarla yakarlar...

Ben insanım ağlarım
çok ince bir yer gelir orada vicdan biter
damla damla bir şiir süzülür yüreğimden
inceldiği yerden kopsun derim

inceldiği yerden kopar, Şiir biter, ben de yiter giderim...